

DEL 14 AL 18 DE SETEMBRE

**23^È MERCAT
MÚSICA
VIVA
VIC 2011**

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

 Ajuntament de Vic

ARRIBA EL 23è MERCAT DE MÚSICA VIVA DE VIC

Del 14 al 18 de setembre de 2011 Vic esdevindrà la capital de la música en directe en una edició marcada per les noves propostes d'un Mercat que, aprofitant més de 20 anys d'experiència, s'ajusta a les necessitats de les indústries culturals del segle XXI i dels seus creadors.

La primera gran novetat de l'edició d'enguany és el canvi en la direcció artística, que passa a ser responsabilitat de Marc Lloret, juntament amb dos assessors musicals, Maria Lladó i Oriol Roca. El fet que la direcció artística incorpori tres persones i, per tant, tres visions, fa que la programació tingui un punt de vista polièdric però sempre buscant la complementarietat de les propostes presentades.

Fruit d'aquesta nova direcció artística (i d'una anàlisi profunda de les necessitats del sector) aquest any el MMVV crea MVLab, un nou concepte que aglutina en diferents activitats tot allò que el professional del MMVV necessita:

D'una banda conferències, jornades de networking, *speed dating*, workshops o taules rodones, entre d'altres activitats, enfocades a enfortir els vincles professionals entre diferents agents culturals. També són importants per aprendre de les experiències de professionals de prestigi en un món en constant canvi però que ara mateix està experimentant les fortes sacsejades de la revolució tecnològica.

D'altra banda, en aquest desig clar i manifest del MMVV de convertir MVLab en el nucli essencial de la projecció nacional i internacional del Mercat, comptarà també amb un circuit programàtic de concerts que permetrà tastar adequadament aquella part de la programació que pot resultar més interessant des del punt de vista del programador.

Així, aquests circuits es convertiran en un full de ruta dissenyat pel Mercat per assegurar que cap professional es perdi aquell concert imprescindible segons les seves necessitats.

Però, com realitza MVLab aquesta selecció? La direcció artística ha fet una important tasca per seleccionar aquelles bandes que, per les seves propostes, són més interessants de cara als professionals però, a més, establint criteris clars que contribueixin a l'argumentació objectiva de la programació: identitat pròpia, trajectòria, solidesa de l'empresa de management, nou espectacle a presentar, risc artístic, capacitat de connectar amb el públic i un llarg etc.

Aquests circuits estan planificats per tal que sigui possible que els programadors presents al MVLab es puguin marcar un circuit de concerts que finalitzarà amb unes trobades amb mànagers o bookers interessats en oferir les seves propostes.

Amb totes aquestes novetats el Mercat de Música Viva de Vic assoleix el repte de convertir-se en el punt de trobada català, estatal i internacional per a professionals del món de la música, tot encarant aquesta edició amb l'objectiu d'estar a l'alçada de la feina feta durant aquests darrers 22 anys i mantenint el caràcter multiestilístic que l'ha convertit en un mercat únic a l'estat.

A més com cada any el Mercat comptarà amb una fira comercial amb més de 70 expositors que estaran oberts de dijous a dissabte de 11h a 19h30. Una fira que un cop més es convertirà en punt de trobada obligada per saber l'estat actual de la indústria cultural.

D'altra banda i, com cada any, l'organització no oblida que el Mercat s'ha convertit en una data assenyalada al calendari de la música en directe a Espanya, però sobretot a Catalunya, i per això es programaran els concerts de la plaça Major enfocats al gran públic que any rere any ha convertit el Mercat de Música Viva en un èxit de participació ciutadana.

Òbviament l'organització del MMVV no vol oblidar associacions i entitats relacionades amb el món de la música i que col·laboren activament per a portar a bon fi els ambiciosos objectius del Mercat: Arc, Asacc, Apecat, UMC o l'Institut de les Lletres Catalanes entre d'altres.

En aquesta mateixa línia també aquest any el Mercat tindrà espai per aquelles bandes més emergents que també tenen el seu propi espai a Vic del 14 al 18 de setembre. Aquests espais, que són possibles gràcies a la col·laboració de Diversions, Sona 9 o Invictro, i com a tal són part intrínseca del MMVV: donar oportunitat de ser coneguts pels professionals del sector, però també pel gran públic, als grans talents musicals que en el futur seran els protagonistes dels grans escenaris nacionals.

ACHILIFUNK & ENSEMBLE TALLER DE MÚSICS:

Achilifunk & Ensemble Taller de Músics: Un quartet de rumberos de primera fila - Sam Mosketón, Muchacho, Jack Tarradellas i Rambo-, funkies -Lalo López i Paco Mantecao de la Fundació Toni Manero- i jazzies s'uneixen per interpretar un repertori de clàssics del funk de ball i la rumba catalana, dotat d'un caràcter nou i salpebrat per una representació de la secció de metalls de l'Original Jazz Orquestra Taller de Músics. Un treball conjunt que sota la direcció musical de Paco Mantecao aconsegueix una sonoritat pròpia que podem denominar "big band rumba funk".

ALMA AFROBEAT ENSEMBLE

Alma Afrobeat Ensemble esta presentant el seu segon disc, *Toubab Soul* aclamat per la crítica internacional, sobretot als Estats Units, on *Afropop Worldwide* el va ressaltar com un dels millors treballs de l'any, i a Espanya Dj Floro el va presentar a Ràdio 3 com el millor treball Afrobeat fet a Espanya. El directe és pur groove Afrobeat. Kwame de Ghana, a la bateria i el cantant senegalesos, Baba Gaye, posen el punt africà en anglès, francès i català. Podem escoltar la seva música en bandes sonores com *Zebraman* la primera peli hispà-nigeriana, o en la sèrie *Museu Coconut* de Neox. Al setembre presentaran *Toubab re-soul* remixes del disc a càrrec de gent de Gotan Project o Kokolo Afrobeat

ANNA ROIG I L'OMBRE DE TON CHIEN

Després d'un primer treball homònim, que aquests cinc músics del Penedès van fer servir com a carta de presentació, Anna Roig i L'ombre de ton chien ens presenten un nou disc com a continuïtat d'aquesta proposta amb caràcter singular. Aquest segon disc, que porta per nom *Bigoti Vermell*, ens planteja noves històries i noves situacions ara des d'un punt de vista menys conformista. Decidits a no casar-se amb un sol estil, fan de l'eclecticisme un dels puntals de la frescor d'aquesta proposta, en que la coherència ve donada per la forta personalitat de les composicions de l'Anna Roig.

ARA MALIKIAN

Ara Malikian és sens dubte un dels més brillants i expressius violinistes de la seva generació. Posseïdor d'un estil propi, forjat a partir dels seus orígens i riques vivències musicals, el seu violí s'alça com una de les veus més originals i innovadores del panorama musical. Nascut al Líban en el si d'una família Armènia, Ara Malikian es va iniciar en el violí a molt primerenca edat de la mà del seu pare. Ara Malikian ha demostrat des de sempre un especial interès en apropar la música, tant clàssica com no clàssica, a tots els públics, per a això va crear *Mis primeras cuatro estaciones* una versió dramatitzada de les *Cuatro Estaciones* de Vivaldi que s'ha representat per tot Espanya amb gran èxit de públic i crítica

ATLETA

Molts diuen que quan 12Tweve van editar *Tears, Complaints and Spaces* (Boa, 2001), van canviar sense voler la forma d'entendre la música instrumental en aquest país. Després arribarien els celebrats *Speritismo* (Boa, 2003) i *L'Univers* (Acuarela, 2006). Centenars de concerts, alguns en festivals europeus de Jazz. Jaime L. Pantaleón i José Roselló han anat creant un nou projecte en el qual seguir desenvolupant les seves idees, sempre originals, sempre avançades al seu temps. AtletA és el nom triat per a la continuació de les seves carreres, un nom que promet llargs recorreguts i bones marques començant per *Catedrales* (Aloud music/Atleta Records, 2010), un treball instrumental nou i allunyat de tot el publicat a Espanya en aquest camp. La cursa d'AtletA comença amb bon peu.

BALAGO

Procedents de la Garriga (Barcelona), Balago s'han convertit en una de les poques bandes que exemplifiquen a la perfecció el que hauria de ser la música del segle XXI, una constant evolució en el so buscant obrir nous camins a partir de l'experimentació. *Extractos de un diario* és un preciós títol que juga amb les paraules i els conceptes. És que els diaris no són extractes de les nostres vides, de les nostres experiències, aquells espais en blanc de l'emoció o la pena que han de ser emplenats? Un diari pot prendre la forma d'una pel·lícula, una novel·la, un còmic o un disc, és una matèria modelable que accepta molts estils. L'últim treball David Crespo, Roger Crespo i Guim Serradesanferm és un diari sonor que provoca, sempre, imatges que llisquen sobre la cresta d'aquests sons.

BEDROOM

Albert Aromir, l'home que s'amaga darrere de Bedroom, ha creat en el seu debut un disc deliciós on ens demostra que al final, la suma perfecta dels detalls, és el que compta. *La Casa Dins la Casa* és un disc tan proper com càlid, en què amb poques pinzellades es pot aconseguir alguna cosa molt gran. Noms com els de Leonard Cohen o Bill Callahan ens resulten ineludibles en una primera escolta però la veritat és que els seus aires lo-fi, tant en anglès com en català, i casolans resulten molt menys turmentats. L'aire mediterrani i que el seu dormitori està ple de convidats es nota. Bedroom ens regala deu temes en català i anglès que demostren la seva tirada per un so íntim on les cançons ensenyen les seves arrels i llisquen amb naturalitat. Moltes forces i idees concentrades en un bell disc de folk, empès amb la delicada i alhora conseqüent inflexió vocal que Albert manté en les seves interpretacions.

BENJAMIN HERMAN QUARTET

D'Amsterdam, una de les ciutats més dinàmiques del jazz europeu, ens arriba el so càlid del saxofonista Benjamin Herman, un llorejat músic als Països Baixos que durant els 90 va saltar a la pista com a membre fundador de la macrobanda New Cool Collective. Bufador virtuós, d'adolescent va tenir l'oportunitat de posar el seu instrument al servei de músics com Candy Dulfer i Misha Mengelberg, a qui ha dedicat part de la seva obra. Extravertit, alegre i amb imatge glamorosa, Herman toca el tenor amb robustesa i descaradura, navega entre el swing i el groove, i demostra al món sencer que en això del jazz l'energia és un valor afegit. Demostració palpable i feaent del magnífic estat de forma de l'escena neerlandesa.

BERNAT FONT TRIO

Bernat Font Trio neix al començar el 2009, liderat pel jove pianista Bernat Font, amb Ivan Kovacevic al contrabaix i Martí Elias a la bateria. Aquesta formació proposa un repertori amè, fresc i variat, compost bàsicament per temes propis agafant l'essència del blues com a base i construint un espectacle on l'energia pretén ser l'ingredient principal. (Blues, Swing, Jazz, Boogie, Stride)

BOMBINO

Omara Moctar "Bombino" és un dels grans artistes al Sàhara i el Sahel. Va néixer el 1980 en una família de pastors nòmades tuareg que viuen a la regió d'Agadez (Níger), a la vora del Sàhara. Quan Bombino tot just tenia 12 anys d'edat, la seva família es va refugiar a Tamanrasset (Algèria), on va agafar la seva primera guitarra. Durant molts segles, els Tuareg han connectat l'Àfrica occidental i la Mediterrània amb cultura i béns, portant les seves caravanes de camells a través del desert del Sàhara. Avui dia, estan lluitant per adaptar-se a un món modern en què es veu amenaçat el seu estil de vida nòmada. Bombino és la nova generació dels tuareg.

CARLES SANTOS & CABO SAN ROQUE

En Carles Santos va començar a treballar en una composició per piano i orquestra mecànica on ell escrivia per el piano i CaboSanRoque per l'orquestra mecànica. La composició consisteix en un concert per piano i orquestra. L'Orquestra Mecànica de la França Xica té secció de vents, percussió, corda així com d'altres seccions que no es troben en una orquestra simfònica convencional com són la secció d'aigua i fluids i la secció de mecanismes. El concert serà interpretat per en Carles Santos al piano i l'Orquestra Mecànica de la França Xica i CaboSanRoque a l'altra banda. L'espectacle *Maquinofòbia Pianolera* és una producció de CaboSanRoque, Carles Santos i MOM/El Vivero coproduïda pel Festival de Porta Ferrada i el MMVV (Mercat de Música Viva de Vic), i amb la col·laboració de CAER de Reus, Atrium de Viladecans i el Teatro Central (Sevilla)

CHACHO BRODAS

Chacho Brodas van néixer no fa molt en la ment de Griffi, membre fundador del segell Del Palo i reconegut per la majoria com un dels millors productors de hip hop del panorama nacional, gràcies al seu treball amb Sólo Los Solo, Tremendo, Toteking, Mucho Muchacho Mala Rodríguez... entre d'altres. La intenció a l'hora de donar vida a aquest nou projecte és la de no posar-se cap límit: Chacho Bros és lliure. L'objectiu és fer hip hop amb el que tinguis a mà i sorprendre en la manera, forma i "vacile".

CHUPA CONCHA

Giuliano Gius Cobelli (trompeta elèctrica) i Giorgio Fausto Menossi (bateria) és un duet de músics italians que es troben a Barcelona l'any 2007 després d'haver col·laborat breument ja a Itàlia i d'ençà de llavors desenvolupen un projecte sonor que ells mateixos denominen "hypnofunk", un desplegament hiperenergètic de registres i textures musicals que travessen els terrenys del jazz, la improvisació, la psicodèlia i l'ambient. El tractament electrònic de la trompeta i els ritmes funk de la bateria construeixen un directe imparable, una maquinària molt ben engraixada que captiva i excita. Fluxes, repeticions i erupcions volcàniques.

DJ D2

Després de més de tretze anys recorrent les millors cabines d'Espanya i de tot el món (de Londres passant per Nova York, Tòquio o el Caire), DJ2D2 ha començat a sacsejar pistes amb un xou on àudio i vídeo es donen la mà. Un pas lògic, tenint en compte que David Pérez (el seu nom real) va cursar estudis d'imatge i ha realitzat diversos treballs com a dissenyador gràfic. Profeta de sons underground al nostre país, és dels pocs djs que ha apostat per relacions experimentals entre els sons dins de la cultura hip hop.

ÉLENA

Les bandes especials són aquelles que sempre ens deuen cançons. No importa que la seva darrera entrega ens hagi servit com a cançoner durant tantes setmanes i mesos o que aquella melodia s'hagi colat en un moment que encara estem sostenint amb les mans, sempre ens deuen cançons. És lògic. L'oient sempre vol més de les seves bandes favorites i, després "d'aquestes cançons" que un ja ha convertit en "les seves cançons", torna a demanar passat un temps prudencial més munició romàntica. I paraula que l'oient és exigent. Molt exigent.

Ara sí, còmput final: deute saldadíssim. Era el que demanàvem. Una altra col·lecció de melodies que podem abordar, aquesta sensacional invitació a tornar a "apropiar-se" d'una cançó. D'això es tracta aquesta aliança. Un xoc de mans sincer i perdurable que l'oient fa amb les seves bandes especials. I ara que cadascú esculli les seves cançons. *(Text de Dimas Rodriguez)*

ELS PETS

Els Pets neixen la nit de Nadal de 1985 a Constantí, petit poble del Tarragonès on Lluís Gavaldà, veu i guitarra, Joan Reig, bateria i veu, i Falin Cáceres, baix, es reforcen ràpidament amb dues veus femenines, Les Llufes i comencen a tocar per la seva comarca davant un públic incondicional i bulliciós que gaudeix amb la frescor i l'humor del grup.

Al 2010 arriba el disc més esperat de l'escena musical del nostre país. El 10 d'abril surt al carrer el nou disc d'Els Pets: *Fràgil*. El desè treball dels de Constantí ha estat produït un cop més pel prestigiós productor americà Brad Jones (Josh Rouse, The Shazam, Quique Gonzalez, etc...) i té vocació de disc clàssic i atemporal. Aquest cop el grup ha apostat per la senzillesa, per les instrumentacions poc carregades, per desvestir la cançó fins a despullar-la d'artificis.

GABBY YOUNG & OTHER ANIMALS

Gabby Young & Other Animals van donar el seu primer salt mortal el 2011 amb *The Year of Circus Swing*. Les entrincadas arrels de Gabby l'han portat a ella, i al seu increïble veu, del seu Wiltshire natal per tot Regne Unit per acabar aterrant amb un gran estrèpit al centre de la moguda cultural de Londres. Gabby va ser la nena més jove, tenia 12 anys, quan va ser mai acceptada a la National Youth Opera, el que feia que s'esperés d'ella acabar sent una de les grans del Belle Cant, però això va ser abans que Jeff Buckley i el jazz es creués en la seva vida. Des d'aquest moment va començar a enfrontar-se a les nits de micro obert de Londres fins que abans de complir 21 anys i des del seu dormitori va gravar el seu primer disc que *The Guardian* va creure mereixedor de 4 estrelles.

JOAN CHAMORRO QUINTET & ANDREA MOTIS

El reconegut multi instrumentista Joan Chamorro presenta a la jove i més jove Andrea Motis en un nou treball discogràfic ple de matisos on es poden trobar noms destacats del panorama jazzístic del país. Jazz clàssic barrejat amb títols incunables com "Over The Rainbow", "My One and Only Love" o "Basin Street" o "Chega de Saudade", amb la companyia d'aquesta precoç cantant, trompetista i saxofonista catalana membre de la big band més jove d'Europa: la Sant Andreu Jazz Band, i que amb només 16 anys, ja té tres discos editats i més d'un centenar de concerts realitzats en els més emblemàtics festivals de jazz del país.

JOAN COLOMO

Hi havia una vegada un cantant boníssim que es deia Joan Colomo i que no parava de treure discos, perquè les cançons, per dins, li feien pessigolles i li pessigava fetge, pàncrees i qualsevol òrgan que se'ls posés a tir i si no se les treia de sobre li agafava alguna cosa. Després de l'èxit de públic i crítica del seu primer lliurament, *Contra todo pronóstico*, Joan Colomo edita el seu segon disc en solitari, *Productio interior bruto. Vol 1*, al maig de 2011 amb el segell discogràfic BCore. 12 temes nous que seran completats a la tardor amb l'edició del segon volum de cançons amb el mateix nom. Dos discos en un sol any? Una cosa que no sol fer ningú. Doncs si, ell.

KATHRYN CALDER

Kathryn Calder és una artista canadenc que es va donar a conèixer com a membre de The New Pornographers i Immaculate Machine. El seu talent als teclats i la seva veu la van portar a iniciar una carrera en solitari el 2010, quan es va publicar *Are You My Mother*. El nom d'aquest disc va ser triat com a reconeixement a un llibre infantil amb el mateix nom, i defineix perfectament l'estat emocional de la canadenc quan ho va gravar: En aquell moment estava cuidant de la seva malalta mare. Aquell mateix any, 2010, The New Pornographers publicar *Together* disc que va ser dedicat a la mare de Kathryn.

LA KINKY BEAT

La Kinky Beat és un grup barceloní que s'ha convertit en una de les revelacions musicals dels últims anys en l'escena musical. El grup emergeix de la fusió de diversos projectes (Trimelón, Jaleo Real, Radio Bemba, Afrodísias Band i Radar Bcn).

Aquest 2011, La Kinky Beat llança el seu quart àlbum d'estudi *Massive Underground*, duent a terme una nova transformació que fon el seu llenguatge original, com el drum and bass i el reggae, amb el filtre dub de Chalart 58, i presentarà, a part de la formació habitual per a la gira general, un format especial, més reduït, per poder dur a terme sessions dub.

LE PETIT RAMON

Com un artesà pacient i precís, Le Petit Ramon ha dedicat els últims anys a polir una maquinària perfecta. El punt de partida no era gens obvi: un violoncel, una guitarra acústica amplificada amb els pedals més diversos i un còctel de percussions absolutament inclassificables. *Brou* són 10 cançons de curt minutatge, alta intensitat i rerefons tèrbol. Blues i rock'n'roll directe a l'estómac, garatge cru i per moments ferotge, elaborat però deixat anar, deixant que la música flueixi. Una música que sembla arribar-nos d'una altra època però que pren el pols de la Barcelona d'avui. Música que bull com el brou. Que surt del cor i et colpeja l'estómac. Mai no fa fred quan el teu cor bull com el brou.

LINALAB

LinaLab és el nom artístic rera el qual s'amaga Lina Bautista, una jove artista nascuda a Bogotà i establerta a Barcelona des de l'any 2009. Formada en el camp de l'experimentació electroacústica a prestigioses institucions de Colòmbia com l'ASAB, LinaLab ha construït un discurs musical propi basat en el tractament en temps real de la guitarra, les textures electròniques i els paisatges sonors, i que ha mostrat a espais de Barcelona com el Niu i en certàmens com el Dispositiu LEM. Les seves peces també són habituals en les mostres que organitza l'estudi Phonos de Gabriel Brncic i Andrés Lewin-Richter i ha participat en projectes multidisciplinars de residència artística com NodesCartisRes, projecte conjunt de la xarxa d'espais de creació contemporània Nodes de Gràcia.

LONELY DRIFTER KAREN

Lonely Drifter Karen és el pseudònim artístic de la cantant / compositora austríaca Tanja Frinta. En la seva música es barreja el folk provinent de diversos països europeus, el Dark Cabaret alemany del període d'entreguerres al costat del Pop anglosaxó. Tanja Frinta es fa acompanyar per Marc Melià Sobrevias al piano i teclats i de Giorgio Fausto Menossi a la bateria.

Com ella mateixa aclareix "Hem estat callats els últims mesos, treballant en el nostre àlbum així que tampoc hem girat. Encara que encara falta poc per acabar-lo, donarem alguns concerts, així que estiguen alerta".

LOS DELINQUENTES

Los Delinquentes és un grup musical andalus, originari de Jerez de la Frontera (Cadis), originalment format per Miguel Ángel Benítez Gómez, Er Migue, Marc del Ojo (conegut com Er Canijo de Jere) i Diego Pozo Er Ratón y su banda del Ratón. Caracteritzats per realitzar una fusió de ritmes de la seva terra natal amb un pop inflamable i burlesc molt proper al funky, així com rock i blues, en el que ocupen extensivament expressions i formes de pronunciar del dialecte andalus. Los Delinquentes han

desenvolupat un estil propi que els ha portat a tenir gran popularitat no només a Espanya, sinó també a Perú o Mèxic, l'estil garrapatero, un estil desenfadat i teatral que manifesten en les seves cançons.

MACROMASSA

Macromassa, fundat originalment per Juan Crek i Victor Nubla, ha comptat amb 143 col.laboradors en els seus més de 35 anys d'existència. Van produir el seu primer disc al 1976, reconegut actualment com la primera autoedició d'Espanya i d'elevat valor en el mercat de col.leccionisme. El disc va ser distribuït als Estats Units, Anglaterra, França i Japó i va ser el començament de la "llegenda" de Macromassa.

Gràcies al treball de recuperació del material sonor que The Hörin Factory ha fet aquest any i a la inestimable col.laboració de O'Glor Carvalho (gup), es presenta, finalment, la discografia completa de Macromassa.

MAIKA MAKOVSKI

Hi ha artistes que s'expressen en un idioma construït a partir del de tots els seus predecessors. Hi ha discos que condensen l'aroma dels clàssics. Hi ha música que conté totes les músiques. Així és Maika Makovski -l'artista, el seu disc i la seva música- que ens presenta ara el seu tercer treball gravat i produït per John Parish a Bristol i Bath.

Donant petjades amb botes de punta d'acer punk en el seu primer disc, *Kradiaw* i amb sabates de ballarina en *Kraj So Kóferot*. Maika Makovski ha destil.lat la seva essència i, amb ella, la de tota la bona música. Un nou disc amb denominació d'origen: Maika Makovski.

MARC AYZA

Live at Home és el títol de l'esperat segon disc del bateria Marc Ayza amb la seva actual formació. Un treball amb composicions noves escrites sota el mateix esperit d'*Offering* (Fresh Sound New Talent, 2008). Com en aquella ocasió, el groove, el jazz, el soul i el hip-hop es donen la mà en una mena de celebració col·lectiva en la que la pulsació magnètica de la bateria s'amalgama amb la poètica punyent del Mc Core Rhythm, en la qual els plats del discjòquei Helios es barregen amb el registre torrencial del pianista Mas, on les cordes del contrabaixista Warburton senyalen els batecs lisèrgics d'aquesta proposta envoltant. Tots els accents de la música negra són presents en l'univers de Marc Ayza: de Gil Scott Heron a Marvin Gaye, de John Coltrane a J Dilliah, del Bronx al Raval.

MARCEL CRANC

Des de Mallorca i liderat per Miquel Vicensastre, Marcel Cranc s'ha convertit en un nom de referència quan es tracta de pop d'avantguarda i cançó d'autor contemporània. Des de l'edició del seu fabulós debut *Animal Fràgil* (Blau, 2006), les cançons de Marcel Cranc fan servir l'electrònica per vestir cançons intimistes que parlen de relacions humanes. El tercer àlbum de Marcel Cranc, *Imagina*, no és més que un cant de carn, parla de l'amor i de la mort; d'un amor físic, com un trau obert, ple d'absències, d'un pacífic deixar de ser que no deixa dolor només enyorança.

MARZIPAN MAN

Les històries de The Marzipan Man ens traslladen a un món d'encanteris i sorpreses, contes postmoderns plens de significats que ningú arriba a entendre del tot.

Jordi Herrera, cantant i guitarrista de Satellites, és el mèdiu de The Marzipan Man al món real. Ell explica a qui li vulgui escoltar que un dia de pluja, prop del bosc de Salisbury, es va ensopegar amb l'home de massapà. D'aquella trobada no sabem molt més, però sí sabem que, a partir d'aquell

moment, les cançons van anar prenent forma fins arribar a conformar el repertori de *The Marzipan Man Stories*, el disc de debut que Jordi interpreta en directe envoltat d'amics i amigues.

MASTRETTA

Nacho Mastretta es presenta en directe amb els músics que col·laboren habitualment amb ell des de fa 10 anys, amb la idea que l'experiència musical i el plaer de tocar junts passin a primer pla. En el repertori s'inclouran nous arranjaments del disc *Vivan los Músicos*, una suite de la banda sonora del film *El Gran Vázquez* i alguns temes inèdits que formaran part del seu proper treball discogràfic. En aquesta nova música destaca la seva alegria contagiosa, el fluid diàleg entre els solistes i la improvisació que ofereix emoció i sorpresa en cada concert.

MATADOR ROCKERS

Matador Rockers neix de la unió de dos grups de Rubí i Terrassa on per pura casualitat, Lio entra en contacte amb Chen perquè li produeixi el que serà la seva primera maqueta *Bienvenidos a...*. A partir d'aquesta maqueta els dos grups van decidir unir forces en directe i formar part d'un col·lectiu encara més gran que amb alguna baixa que una altra es va acabar convertint en el matador rockers! Un grup sense complexos, un conjunt que persegueix sonar com ningú abans ha sonat, fer el que encara no s'ha fet i donar una altra visió al que ells entenen com hip hop. Música dura però positiva, Matador rockers tenen un directe dinàmic, directe i divertit, capaç de fer ballar i riure el més seriot de la pista, vine a conèixer! Això havia de passar!

MENDETZ

Mendetz va néixer al 2003 a Barcelona. Es defineixen com a artesans del robòtic. Els agrada trobar i esprèmer al màxim el costat humà de l'electrònica. Després del seu èxit en l'underground "maquetero", al 2006 van publicar el seu primer disc, *Mendetz* (Sinnamon Records), amb el qual van estar dos anys de gira (més de 100 concerts) amb enorme èxit de crítica (en premsa espanyola i estrangera - "band of the day" a *The Guardian*) i públic, estant presents en els principals festivals i sortint del país per tocar a Anglaterra, Itàlia i fer dues gires a Mèxic. Ara al 2011 presenten el seu nou disc *Silly Symphonies* (Music Bus / Warner Music Spain), una obra basada en la llibertat i en l'afany de la banda per inventar històries.

MISS CAFFEINA

Miss Caffeine comença a rodar a la recerca del seu so a través de la gravació del seu primer EP, *Destrucción Creativa* en Pig Studios (Granada). Aquest EP va tenir una bona acollida entre l'escena musical madrilenya i gràcies a això la seva popularitat s'estén a poc a poc per tota la geografia espanyola. Al 2007, el grup torna als escenaris de Madrid amb més energia que mai. El gener del 2008 tornen a l'estudi per gravar el que seria el seu segon EP, *En Marte*, presentat el febrer de 2008 a través d'Internet amb una gran expectació de públic i mitjans. Amb aquest enregistrament Miss Caffeina adquireix un so més elaborat i una identitat més clara que li permet començar a desvincular-se dels comuns registres indies donant pas a un públic més ampli.

MUJERES

Mujeres, amb el seu disc homònim (Sones 2009), han aconseguit passar de tocar a petits bars de Barcelona, fins passejar la seva mescla de garatge, rock'n'roll i punk en nombroses ciutats, sales i festivals de diversos països i oferir més de 100 concerts. Han participat a festivals estatals com el Primavera Sound, SOS 4.8., Monkey Week, BAM, entre d'altres. I són especialment remarcables les gires internacionals que els han conduït fins els Estats Units el març de 2011, Anglaterra, la seva visita estiuencal als festivals italians Soundlabs i Here I Stay i al festival francès Europavox. En l'edició

d'enguany del MMVV Mujeres presenten un avanç del seu nou treball, prevista a principis de 2012, que gravarà aquest proper hivern.

ORELHA NEGRA

La necessitat de combinar i compartir experiències, en l'estudi o a l'escenari, ha estat sempre la base dels grans avenços creatius de la música popular. Exactament el que passa amb Orelha Negra. Un nucli que es compon de cinc elements; Cruz (DJ / Scratches), Ferrano (bateria), Gomes Prodigy (teclats, sintetitzadors, composició), Mira Professional (Veu Sampler / MPC, composició, sintetitzadors) i Rebelo Jazz Bass (baix, guitarra). Un MPC, un parell de Technics, una bateria, teclats i el baix. Junts formen una cèl·lula que ofereix groove, breaks, samples i loops de gran abast, amb personalitat pròpia, d'algú que no és un nouvingut. Res d'això: vénen de lluny, molt lluny, i han passat moltes coses per arribar aquí.

PASCAL COMELADE I LA COBLA SANT JORDI

Pascal Comelade i la Cobla Sant Jordi s'uneixen i presenten el resultat d'aquest experiment musical al Mercat d'enguany.

La Cobla Sant Jordi, fundada a Barcelona el 1983, conrea tots els àmbits del repertori propi de la cobla, amb la programació reiterada d'obres de referència, obres oblidades i música de nova creació, amb una discografia que comprèn una seixantena d'enregistraments de contingut divers. Per la seva part, Pascal Comelade ja havia mostrat el seu interès pel món de la sardana i el coblisme i en aquest concert revisa els seus últims vint anys de trajectòria musical fent realitat un antic desig d'acostament per part de la Cobla Sant Jordi. Creativitat en estat pur. Un concert únic.

PASTORA

Grup barceloní format per Dolors Beltrán és cantant, actriu i lletrista, Caïm i Pauet que trenca tòpics. La idea del títol del seu nou disc *Un Viaje en Noria* va sorgir a partir de la cançó de Noria Fóbika. Es podria dir, metafòricament, que aquest disc, per a ells, és un viatge en "noria"... perquè hi ha moments de pujada i moments més tranquils. A nivell de lletres, mai plantegen del que van a parlar, les paraules flueixen i finalment acaba explicant històries o simplement sensacions que passen al seu voltant.

PUERQUERAMA

Puerquerama és una banda urgent en la realitat mexicana d'avui: una veu amb el discurs que mereixen els nombrosos orelles que esperen tornar a sentir rock mexicà vinculat a la realitat, no als somnis fugitius. Irònics, contestataris, musicalment implacables, generadors d'un so rocanrolero que coqueteja amb el ska, funk, música balcànica i balada mexicana. Puerquerama, (guitarra, baix, bateria, 3 veus) és un dels grups mexicans que destaquen de manera creixent, el maig d'aquest any va sortir al mercat: *La Historia dels Puercos* seu tercer disc que és un compilat i dos inèdites sota Discos Intolerància.

PUMUKY

Darrere del grup canari Pumuky s'amaga Jaír Ramírez noi inquiet atrinxerat a la seva habitació jugant a crear melodies que calmin el seu esperit. Després de diversos treballs han volgut contribuir a la col·lecció de Javelina Love Songs amb *Gara, Nira, Amarca...* un disc amb el qual Pumuky tornen a desmarcar-se de tot per ser ells mateixos una mica més. Amb una visió molt particular de la cançó d'amor, entrelaçats amb les seves pròpies arrels, investigant en llegendes d'amor de les Illes Canàries que han sobreviscut de boca en boca des de temps pre-hispànics. Una total declaració d'intencions que dona forma a un repertori molt especial plenament integrat en el seu propi món.

RACHEL SERMANI

Rachel Sermani procedeix d'un petit poble dels Highlands Escocesos. Tot i provenir d'un lloc tan remot i amb només 19 anys Rachel està causant força enrenou amb la seva música i no únicament a Escòcia, sinó també al Regne Unit, Europa i la resta del món. Recolzada per l'èxit de Mumford & Sons i John Grant, amb qui Rachel ha girat, com també ha fet amb Newton Faulkner & Stornoway, el futur sembla brillant per a aquesta jove. Aquest any ha realitzat concerts al SXSW (Texas), Musexpo (LA) Eurosonic, London Calling, Naked Song i més de 12 concerts pel Regne Unit.

RUSSIAN RED

Russian Red (Lourdes Hernández) s'ha convertit en els últims anys en una de les artistes més significatives del panorama nacional gràcies a una capacitat especial per a la composició, una veu excepcional i l'habilitat innata de transmetre i emocionar al seu públic. El seu primer àlbum, *I Love Your Glasses*, va vendre més de 40.000 exemplars i va ser disc d'or. Entre abril de 2008 i desembre de 2009, Russian Red va oferir més 200 concerts nacionals i internacionals i va recórrer els festivals més importants d'Espanya i Europa (FIB, Primavera Sound, Jazzaldia, Eurosonic ...). Ara es troba en ple procés de presentació del seu nou disc: *Fuerteventura*.

SANTA MACAIRO

Des del oest de França arriba està banda d'aires balcànics amb molta frescor i desvergonyiment, l'estat natural és sobre de les taules, de fet els seus dos primers discos -*In Koncerti* (Autoproducció, 2004) i *Novo Val* (Pias, 2006) - es van gravar en directe. En aquest tercer ens sorprenen amb quinze cançons d'estudi i un cd bonus amb tretze remescles dels seus temes. Estem davant d'un grup de cinc músics amb un so eminentment acústic, però amb una gran vitalitat i energia, que en directe pot resultar realment explosiu.

SFDK

SFDK (Siempre Fuertes de Konciencia) format per Zatu (Mc) i Acción Sánchez (Dj i productor) és un dels grans grups de hiphop en espanyol en l'actualitat. El grup es va formar en 1993 per dos Mc 'si Zatu era un d'ells. Amb aquella formació van treure una maqueta sota el títol de *Straight fronteras tha Kranny*. El títol feia referència al significat original de les sigles del grup. Aquella maqueta va tenir una bona acceptació a nivell local i obriria una nova etapa de grups novells en l'escena sevillana. Un any més tard entraria Acción Sánchez a la formació i canviarien el significat de les sigles pel que tenen fins i tot en l'actualitat. El 2010 treuen *Curriculum Vitae* un llibre que inclou tota la discografia del grup i més de 40 pàgines de fotos inèdites del grup. En l'actualitat estan preparant nous projectes.

SIDONIE

Sidonie és un grup català que sorgí a Barcelona a finals dels noranta, format per Marc Ros (cantant i guitarrista, entre d'altres instruments com el baix), Jesús Senra (segones veus, baix, sitar, guitarres elèctriques i acústica) i Axel Pi (bateria). Obtenint un gran èxit amb el disc debut *Sidonie*, els contractà la gran companyia Sony BMG amb qui publiquen *Shell Kids* un disc molt aplaudit per la crítica especialitzada i molt estimat per la seva nombrós públic. La inquietud per evolucionar com a banda els porta a plantejar-se el canvi d'idioma al castellà en les seves composicions de *Fascinado*, evolució que mantenen en el seu últim disc *La Costa Azul*.

SMOKING BAMBINO

Cantant, guitarrista i compositor compulsiu, els seus inicis a la música es remunten al primers noranta, exercint de guitarrista en la formació de duet Smoking Bambino de la que no es coneixen actuacions però si un llegat de més de 300 cintes (cap a 300 hores) amb els seus millors i pitjors moments. Compositor del grup gironí The Dirty Club, amb dos discs editats *Short and Simple* (2007) i *Roots* (2008)... al setembre del 2008 registra el seu primer disc en solitari *Lost and Found* les seves inquietuds musicals recorren l'extens món de la cançó d'autor, la música folk, des de el blues del delta, a l'Índia, Mali... el rock el jazz la cançó francesa... En directe l'acompanya Aniol Casadevall, a la percussió (tabla, calaix, bongos etc)

SOPHIA CHARAÏ

Sophia Charaï li dóna una volta més al món, a les identitats, als costums. És de Marroc, això sí, però com si fos un Marroc que fa frontera amb Harlem i Bombai, com si el flamenc fos parent consanguini de la bossa nova, i com si el Rajasthan i Cap Verd enredessin el seu cant. Pichu, el seu primer àlbum, llançat per Universal Classics & Jazz, revela els sortilegis d'una música que pot definir-se com una cruïlla de camins, semblant a la seva vida: viatjant parisenca, artista en diversos arts, experimentadora de tradicions, mare de mestissos. Si cal, sigui com sigui, definir-la d'alguna manera, hauria de dir que es tracta d'una cantant de jazz que s'ha aventurat en el terreny del world music, o com una cantant del sud que ha redissenyat els contorns de la globalització.

SURFING SIRLES

"El que ens mou és el desig de trencar totes les coses", canten Els Surfing Sirles. I en qualsevol dels seus concerts incendiàris estan a un mil·límetre de confirmar-ho. Calia una banda que portés el rock'n'roll fins a aquest límit, on l'actitud i el soroll esclaten per regalar-nos una explosió d'idees. Els Surfing Sirles canten a la Fageda d'en Jordà, als ionquis de Can Tunis, als zombis que okupen la mansió de Michael Jackson, a l'alquímia, als paios punks rumberos... i fins i tot introdueixen Nicolau Casaus en una història de bandolers que acaba pervertint l'himne del Barça. Sembla complicat, però quan escoltes el disc, tot és molt senzill. És garatge. És rock'n'roll. El grup el formen Martí Sales (veu i guitarra), Guillem Caballero (teclat i veus), Uri Caballero (guitarra) i Xavi Garcia (bateria).

SUSANA BACA

El 26 de abril Susana Baca va afegir un emocionant nou capítol en el seu llarg viatge musical amb el nou llançament a Luaka Bop: *Afrodiaspora*, una nova fita en el constant esforç de Baca, que ha produït més d'una dotzena d'àlbums que han arribat al cor dels seus fans. Aquest projecte singular va guanyar un premi Grammy per la investigació d'aquesta cantant afro-peruana sobre la influència africana en la música i cultura Llatinoamericana. Les lletres de Baca, tremendament evocatives i carregades d'emoció van començar a rebre admiració al 1995 quan les seves cançons es van incloure en recopilatori *The Soul of Black Peru*. Des de llavors la seva fama només ha fet que augmentar gràcies a gires mundials i llançaments discogràfics aclamats de forma unànime.

SWAN

Elan Swan AKA "Fyahbwoy", també conegut com "El noi de foc", és avui un dels més grans icones del Reggae-Dancehall en castellà. Des del llançament de *Ni Chance Ni Try* (2006) fins avui, Fyahbwoy ha recorregut els escenaris més importants de festes, concerts i els festivals més significatius del país. Durant el 2008 comença la creació del seu primer Lp, *Innadiflames*, acompanyat pel conegut productor de Reggae i Dancehall Mario "Daddy Cobra" Olivares i sota la filosofia de treball de Undefined Artists. En aquests moments, Swan es troba treballant en un nou àlbum, que s'espera veurà la llum durant aquest 2011.

YACINNE & THE ORIENTAL GROOVE

Yacine & The Oriental Groove és un nou projecte de Yacine Belahcene (Detotarrel, Nour, Cheb Balowski) que va néixer amb la intenció d'interpretar i reinterpretar cançons que formen part de la trajectòria del cantant i temes clàssics magrebins i orientals. Amb la influència del llaüt àrab elèctric de Yannis Papaioannou (08001, Asíkides) la banda ha anat desenvolupant la seva pròpia personalitat fins a portar les cançons tradicionals al seu terreny i crear temes propis amb un so que travessa tota la mediterrània. Després de més d'un any de concerts per tot l'Estat i el Magreb, amb un repertori consolidat, han decidit enregistrar els seu primer disc sota el nom Parabòlic entre els estudis Kasba Studio (Barcelona) i Estudi Vigatà (Breda) i amb la producció artística de Yacine Belahcene i Yannis Papaioannou. *Parabòlic* és un disc que crea un nou so de la vida urbana i que podria viure's a qualsevol ciutat del mediterrani.

ZAMBUJO

"El Fado també pot ser contemporáneo", és el pensament que marca la carrera de Antóio Zambujo que acaba de desembocar en el elogiat àlbum Guia, que compta amb l'admiració de Caetano Veloso, la crítica europea especialitzada i de tots aquells que tant en directe com en el disc han descobert la seva bella veu. La de Zambujo és una veu suau i càlida que s'endinsa pels camins del fado, el cant hondo i altres influències musicals, de les que s'apropia amb una gosadia sorprenent. Des que el 2002 es publicà el seu primer àlbum, António Zambujo ha anat en augment fins a esdevenir una de les referències indispensables la música portuguesa. L'èxit internacional li arribaria de la mà del seu tercer àlbum, *Outro sentido*, seguit de Guia, una cèlebre obra que juga amb els temes dels lletristes brasilers i portuguesos.

Informació i contacte:

Més informació a www.mmvv.cat

Comunica:

En Silencio

www.ensilencio.com

marc@ensilencio.com

pedro@ensilencio.com

Tel: + 34 93 356 82 53

C/ Rosselló 222, 1ª 2ª

08008. Barcelona (Spain)